

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 60. Epistola S. Prosperi ad S. Augustinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

supra omnia cætera opera tua concinnas, ubi publicæ lucis feceris, nobis quoque communices (de retractationibus sermo est) ut tua ipsius Auctoritate, quæ in tuis Scriptis tibi displicuerint, rejiciamus. Librum de Gratia, & Libero Arbitrio non habemus. Cum Tabellarius abitum urgeat, & timeam, ne minus clare mentem meam explicaverim, virum rogavi, virtutibus, eloquentia, & zelo suo celeberrimum, ut tibi scribat, quæ congerere posset, & epistolam ejus meæ junxi; vir enim est hujusmodi, ut etiamsi hæc se occasio non offerret, a tua Sanctitate non ignorari mereatur.

§. LX.

Epistola S. Prosperi ad S. Augustinum.

Vir ille, quem Hilarius hic memorat, S. *Ap. Aug.*
Prosper est, natus Rejis in Aquitania, seu potius in Provincia; simplex Laicus fuisse videtur, sed doctissimus, & pro
O o o 5 Doctri-

sterium est, captu difficile. Si cum Adversariis id genus Gratia nego. & admitto Gratiam, quam Homini voluntas nunc sequatur, nunc repellat, longe major occurrit difficultas, & nullatenus capio, quomodo cum hujusmodi Gratia Supremum Dei Dominium Ratio Causæ primæ & infallibilis Rerum futurarum Scientia conciliari valeant. Nempe utrinque Divinæ Prædestinationis modus Mysterium est humani intellectus viribus imper-
vium.

Saeculum V
A. C. 428.

Doctrina Gratiae zelosissimus. S. Augustinum nunquam viderat, sed Epistolarum commercio sibi noti erant. In illa, quam Hilarii Epistolae junxit, dicit: *Nonnulli Servi Dei, qui Massiliae degunt, lectis Sanctitatis tuae libris contra Pelagianos, existimant, Patrum opinioni, & Ecclesiae sensui adversari ea omnia, quae de Vocatione Electorum secundum Decretum Dei dixisti. Quibusdam hac super materia clariorem explicationem a te expectantibus, Providentiae Divinae dispositione in Africa, Librum de correptione, & Gratia ederes. Ubi eum insperata felicitate accepimus, omnes murmurationes cessaturas credidimus. Et quidem illi, quibus tua Doctrina probabatur, confirmati sunt, alii vero multo magis eandem sunt aversati. Horum refragatio non est temnenda, primo enim ipsorum habenda est ratio, quia explorata probitatis viri sunt, & deinde rudium quorundam hominum, quorum animos sua Auctoritate regunt.*

u. 3.

S. Prosper deinde Doctrinam Semi-pelagianorum, sicut antea Hilarius, explicat, sed multo acrius exponit. Dicitur *Adversarii*, inquit: *Doctrinam Praedestinationis lapsos avertere a resurgenda cura, & sanctis teporem injicere, cum utrinque omnis conatus inutilis sit, si reprobis*

probus nulla sua industria possit salvari, nec Electus sua negligentia perire. Jam nulli suum virtuti pretium esse, si Dei Decretum voluntatem humanam antevertit, atque sub Prædestinationis nomine fatalem necessitatem introduci, aut Deum diversarum Naturarum Auctorem constitui, si nemo alius esse potest, quam creatus est. Tandem contendunt, fidem nostram ad Fidelium ædificationem non facere, & quamvis veram, tamen publice non docendam, cum periculo non careat, Doctrinam vulgare, quæ bene accipi non possit, & nullum econtra subsit periculum, si ea silentio premantur, quæ supra captum sunt. Alii, Pelagianis propiores, Gratiam in donis Naturæ constituunt, & dicunt, si iis bene utamur, nos mereri, ut ad illam Gratiam, qua salvamur, perveniamus. Itaque eos, qui volunt, Filios Dei fieri, & qui nolunt, excusatione cavere. Justitiam Dei in eo elucere, quod ii, qui non credunt, pereant, Bonitatem vero ex eo clarescere, quod neminem a vita excludat, sed omnes indiscriminatim salvos velit. Paucis, volunt, ut eadem libertatis ratio sit ad bonum, quam ad malum.

Sæculum V.
 A. C. 428.

S. Prosper.

Si ipsis statum parvulorum, ante annos discretionis morientium objicias, dicunt, illos vel perdi, vel salvari, prout Deus prævidit, ipsos bonos, vel malos futuros,

Sæculum V. *turos, si ad ætatem maturam pervenissent.*
A. C. 428. *Eo etiam pacto de integris nationibus præ-*

dicant, atque ibidem Evangelium fuisse prædicatum, vel non fuisse, prout Deus prævidisset, eas credituras fuisse, vel non credituras.

¶ 6. *Dominum nostrum Jesum Christum pro toto genere humano fuisse mortuum, & simpliciter neminem ab ejus Sanguinis Redemptione excludi. Ita ex parte Dei vitam æternam omnibus esse præparatam, at ex parte liberi Arbitrii illis tantum obventuram, qui suis viribus crediderint, & per fidem suam auxilium Gratiæ meriti fuerint.*

¶ 7. *S. Prosper, Doctrina Semipelagianorum ita exposita,*

¶ 8. *opem a S. Augustino postulat, Et primo, inquit: quia plerique credunt, his dis-*

¶ 8. *putationibus fidem non lædi, doce eos, quam periculi plena sit eorum opinio, & deinde, qua ratione hæc Gratia præveniens, & cooperans libero arbitrio non noccat.*

An in Prædestinatione distinguendum sit Decretum absolutum pro infantibus, nullo suo merito salvatis, & prævisio bonorum operum, quæ alii adulti facturi sunt, aut sine discrimine tenendum, nihil boni in nobis esse, cujus Auctor Deus non sit.

In sequenti etiam puncto instrui a te petimus; veterum opiniones in materia de Gratia indagavimus, & omnes in hac sententia concordantes invenimus, Prædestinationem in præscientia fundari, qua Deus
 cogno-

cognoscit, quomodo unusquisque sua voluntate Dei auxilio usus sit. Ita speramus te effecturum, ut mentibus eorum, quos opiniones istæ occuparunt, lux affundatur. Scias enim, unum ex istis, magna Auctoritate, & pro Ecclesia zelo, virum, S. Episcopum Arelatensem Hilarium, in omnibus reliquis Doctrinam tuam admirari, & sectari, & jam diu teneri desiderio, tecum per Epistolas hac super materia conferendi.

§. LXI.

Epistola S. Augustini de Prædestinatione Sanctorum.

Sanctus Augustinus, acceptis Hilarii, & Prosperi Epistolis, indoluit, quod videret, adhucdum superesse, qui Ecclesiæ Doctrinæ, tanta, & manifesta divinarum Scripturarum Auctoritate confirmatæ, resistere auderent. Nihilominus noluit committere, ut piissimorum istorum Laicorum votis non satisfaceret, & quamvis hac super materia tot libros edidisset, quamvis tot aliis occupationibus distineretur, & senili ætate gravaretur, duos libros composuit, quibus titulum fixit; *De Prædestinatione Sanctorum*; eosque ad Prosperum, & Hilarium direxit.

In libro primo S. Augustinus demonstrat, non solum augmentum fidei, sed etiam

Sæculum V.
A. C. 428.

C. 2. N. 4.